

การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นอนุบาล 3
โรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาส โดยใช้กิจกรรมประกอบอาหาร
Developing Critical Thinking Skills of Kindergarten 3 Students at
Watwetawanthummawat School Using Cooking Activities

พรพรรณ จิตต์เพียร¹ ภาวิยา ขนบแก้ว² สิริมนี บรรจง³ และ ดิษิรา ผางสง่า⁴
Pornpan Chitpian¹ Pharwiya Kanarbkaew² Sirimane Banjong³ and Disira Phangsanga⁴

Received: February 27, 2023; Revised: September 11, 2023; Accepted: September 18, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมประกอบอาหารของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาส และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาส ก่อนและหลังโดยใช้กิจกรรมประกอบอาหาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาสที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 29 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนขาดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สังเกตจากนักเรียนไม่สามารถคิด และสรุปเป็นคำตอบของการทำกิจกรรมได้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร และแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบสมมติฐาน (t-test) ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาสมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.40 /91.95 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 80/80 ตามที่กำหนด และนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาส หลังได้รับการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ, กิจกรรมประกอบอาหาร, นักเรียนชั้นอนุบาล

ABSTRACT

This research aims to create and find the effectiveness of cooking activities of kindergarten 3 students of Watwetawanthummawat School and to compare critical thinking skills of kindergarten 3 students before and after using cooking activities. The sample used in this research was 29 students in kindergarten 3/1 at Watwetawanthummawat School, who were studying in the second semester 2022, academic year. Cluster random sampling methods were used to select the population because students lack the ability to critically think. Students are not able to think through and synthesize their observations to respond to the task. Tools used in this research include cooking activities plans and critical thinking skills assessments. Statistics used to analyze data include Average, Standard deviation, and t-test statistics. The results showed that the efficiency of cooking activities to develop critical thinking skills of kindergarten 3/1 students at Watwetawanthummawat School were 85.40 /91.95, which meets the 80/80 criteria as required and that the kindergarten 3/1 students at Watwetawanthummawat School after received cooking activities had critical thinking skills higher than before the event at the level of 0.05.

Keywords: Critical thinking skills, cooking activities, kindergarten students

¹ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, E-mail: s61131112045@ssru.ac.th

² ครูพี่เลี้ยง, โรงเรียนวัดเวตวันธรรมมาวาส, E-mail: Pawiya38001@hotmail.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, E-mail: sirimane.ba@ssru.ac.th

⁴ อาจารย์ สาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, E-mail: disira.ph@ssru.ac.th

¹ Student in Early Childhood, Education Program at Suansunandha Rajabhat University, E-mail: s61131112045@ssru.ac.th

² Mentors, Watwetawanthummawat School, E-mail: Pawiya38001@hotmail.com

³ Assistant Professor, Faculty of Education at Suansunandha Rajabhat University, E-mail: sirimane.ba@ssru.ac.th

⁴ Lecturer, Faculty of Education at Suansunandha Rajabhat University, E-mail: disira.ph@ssru.ac.th

บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้า จำเป็นต้องพัฒนาประชาชนให้มีคุณภาพโดยเริ่มตั้งแต่เด็กปฐมวัย เด็กวัยนี้สมองเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย เพราะเด็กวัยนี้พัฒนาการทั้งด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์จิตใจ และด้านสติปัญญาอย่างรวดเร็ว หากเด็กได้รับการพัฒนาอย่างครบถ้วนบนพื้นฐานของการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ จะสร้างเสริมให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา โดยเฉพาะด้านสติปัญญาที่ช่วยให้เด็กรู้คิด รู้ทำอย่างเท่าทันกับยุคสมัย (อัครพล ไชยโชค, 2563: 28) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 ได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการเรียนรู้ โดยถือว่าการพัฒนาความสามารถในการคิดเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา เพราะการให้ผู้เรียนคิดเป็น วิเคราะห์เป็น สร้างองค์ความรู้ได้ จะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและเต็มศักยภาพ นอกจากนี้ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการพัฒนาขั้นต่อไป นอกจากนี้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2560 ได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญการพัฒนาทักษะการคิดโดยแก้ไขจุดหมายด้านสติปัญญาเพื่อให้มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้เพราะผลพัฒนาการคุณภาพเด็กที่จบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในช่วงที่ผ่านมาไม่สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อระหว่างการศึกษา ระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษา จึงได้เพิ่มเติมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ลงในหลักสูตร คือทักษะในการคิดวิเคราะห์ ซึ่งจะส่งผลดีในการปรับตัวรับความเปลี่ยนแปลง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560: 8, 45)

จากการสังเกตนักเรียนชั้นอนุบาล โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवास เขตบางซื่อ สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่านักเรียนระดับชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवास จำนวน 58 คน มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สังเกตจากนักเรียนไม่สามารถคิด และสรุปเป็นคำตอบของการทำกิจกรรมได้ นักเรียนไม่สามารถหาแนวทางในการนำไปใช้โดยใช้เหตุและผลประกอบการตัดสินใจได้ นักเรียนยึดความรู้สึกและอารมณ์ของตนเองเป็นหลักในการตอบคำถาม ผู้วิจัยจึงเห็นว่าปัญหาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนควรได้รับการแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้น เพื่อจะช่วยให้เด็กนักเรียนนั้นมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การจัดกิจกรรมประกอบอาหาร เป็นกิจกรรมให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงได้ลงมือปฏิบัติกับของจริงและเกิดการค้นพบด้วยตนเองภายใต้การดูแลและคำแนะนำจากครู โดยให้เด็กทุกคนได้มีโอกาสในการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า จากการเรียนรู้การจัดกิจกรรมประกอบอาหารด้วยตนเองเด็กจะชอบและมองเห็นเป็นเรื่องสนุกสนานเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เด็ก ๆ จะได้ทำสิ่งต่าง ๆ จากวัสดุอุปกรณ์ในการทำอาหารซึ่งช่วยให้เด็กเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี ด้วยขั้นตอนการทำอาหารง่าย ๆ ไม่ยุ่งยาก และที่สำคัญเป็นกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนาน น่าสนใจสำหรับเด็ก ในการทำและเลือกกินอาหารมักจะต้องใช้ประสาทสัมผัสทุกอย่างเป็นกระบวนการในการเลือกทำให้เกิดความตื่นเต้น ด้วยเหตุผลนี้เด็กจึงมีความจดจ่อใส่ใจที่จะเรียนรู้ไปกับกิจกรรมประกอบอาหาร ซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้ของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey, 1910 อ้างถึงใน จารุวรรณ คงทวี, 2561: 4) กล่าวว่า การเรียนรู้มาจากประสบการณ์ที่เด็กได้ลงมือกระทำด้วยตนเองเช่นเดียวกับการเรียนของเด็กปฐมวัยซึ่งเกิดจากการทำตามประสบการณ์การเรียนรู้ที่ครูจัดโดยเน้นพัฒนาการ และมีความสอดคล้องกับกระบวนการปรับโครงสร้างทางสติปัญญา นอกจากนี้ผลการวิจัยของ ปิยมาศ พลพอม, นูรอินี เจมะ และธีรารัตน์ ศรีวิรัตน์ (2559: 565) ได้ทำการศึกษาผลการจัดกิจกรรมสืบสานจากธรรมชาติเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสืบสานจากธรรมชาติโดยรวมมีคะแนนหลังการทดลองเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสืบสานจากธรรมชาติสูงกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์การเรียนรู้การคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบนี้อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชร ฝอยอิน (2561: 70) ได้ทำการศึกษา

การพัฒนาแบบการสอนเพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของเด็กปฐมวัยโดยใช้การไตร่ตรองการสอนและสารนิทัศน์พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการคิดอย่างมีวิจารณญาณของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการทดลองพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยของ ตฤณ หงส์ใส (2562: 3) ได้ศึกษาการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของเด็กปฐมวัยโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสืบสอบผลการวิจัยพบว่า ในการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของปฐมวัย ที่เรียนรัฐวิทยาศาสตร์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสืบสอบได้คะแนนร้อยละ 96.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 65.00 ผลการวิจัยของ รัตนา ใจเร็ว, ศรีวิภา เงินดี และสิริณี บรรจง. (2564: 1459) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมเรียนปนเล่นและแบบประเมินทักษะการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนอนุบาล 2/2 โรงเรียนพญาไท พบว่า ผลการวิเคราะห์การสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินทักษะการคิดแก้ปัญหาเรียนปนเล่นของนักเรียนชั้นอนุบาล 2/2 โรงเรียนพญาไท มีดังนี้แบบประเมินทักษะการคิดแก้ปัญหาจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ การบอกครุเมื่อมีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ การหาผ้ามาเช็ดเมื่อน้ำหรือนมหก การไม่ร้องไห้เมื่อเก็บที่นอน การหาสิ่งของได้เอง การบอกครุเมื่อปวดปัสสาวะหรืออุจจาระ แบบประเมินทักษะการคิดแก้ปัญหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 5 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ผ่านเกณฑ์ทุกข้อตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปานอาภา วิชะรังสรรค์ และคณะ (2566: 21) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/2 โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ โดยใช้วิธีทัศน์เพื่อการสอนทางไกล ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นอนุบาล 2/2 มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาโดยใช้วิธีทัศน์เพื่อการสอนทางไกลอยู่ในระดับดีทุกคน ซึ่งการใช้นวัตกรรมนี้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาสูงขึ้น

ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาส โดยใช้การจัดกิจกรรมประกอบอาหาร เพื่อเป็นการศึกษาว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสามารถให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง ที่มีลักษณะเป็นการเรียนปนเล่นเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และยังเป็นการถ่ายทอดความคิดโดยผ่านประสบการณ์จริงในการเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ที่จะส่งผลช่วยพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของเด็กปฐมวัยได้หรือไม่อย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้เด็กปฐมวัยเกิดการพัฒนาการตามมาตรฐาน และตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาส มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาส ก่อนและหลังโดยใช้กิจกรรมประกอบอาหาร

สมมติฐานการวิจัย

1. กิจกรรมประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนชั้นอนุบาล 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมประกอบอาหารมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवासที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้อง รวมนักเรียนทั้งหมด 58 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवासที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 29 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เนื่องจากนักเรียนขาดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สังเกตจากนักเรียนไม่สามารถคิด และสรุปเป็นคำตอบของการทำกิจกรรมได้ นักเรียนไม่สามารถหาแนวทางในการนำไปใช้โดยใช้เหตุ และผลประกอบการตัดสินใจได้ นักเรียนยึดความรู้สึกและอารมณ์ของตนเองเป็นหลักในการตอบคำถาม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร และแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2.1 ขั้นตอนการสร้าง และหาประสิทธิภาพแผนการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร

2.1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมประกอบอาหารของเด็กปฐมวัยเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกิจกรรม

2.1.2 ออกแบบ และสร้างกิจกรรมประกอบอาหารที่มีเนื้อหาส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 12 กิจกรรม ดังนี้ น้ำส้มปั่น น้ำผลไม้หลากสี ไข่โตโนเสาร์ ไข่ครก และข้าวเกรียบดอกไม้ม

2.1.3 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแผนการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร ได้แก่ ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ ขั้นตอนกิจกรรม สื่อ อุปกรณ์ และการประเมินผล

2.1.4 นำแผนการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ หัวหน้าสายชั้นระดับอนุบาลและครูผู้สอนระดับอนุบาล ที่มีความชำนาญในการตรวจสอบคุณภาพความถูกต้อง และความครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์โดยใช้เกณฑ์การประเมินของลิเคิร์ต (Likert's scale) เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ได้ค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.94, S.D = 0.15) หลังจากนั้นนำแผนการจัดกิจกรรมประกอบอาหารที่ผ่านการตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

2.1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร ที่ได้รับการตรวจสอบแล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.6 นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมประกอบอาหาร

2.2 ขั้นตอนการสร้าง และหาคุณภาพแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ศึกษาตำราแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2.2.2 นำข้อมูลที่ได้จากเอกสารและงานวิจัย มาสร้างแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีจำนวน 3 ชุด ชุดที่ 10 ข้อละ 1 คะแนน รวมเป็น 30 คะแนน

2.2.3 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์การประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้ 1 คะแนน หมายถึง ตอบได้ถูกต้อง 0 คะแนน หมายถึง ตอบผิดหรือไม่ได้ตอบ และเกณฑ์การประเมินโดยใช้ร้อยละ 3 ระดับ คือ ระดับดี ระดับพอใช้ และระดับปรับปรุง

2.2.4 นำแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ครูผู้สอนระดับอนุบาล ที่มีความชำนาญใน การตรวจสอบคุณภาพความถูกต้อง และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์ (IOC) โดยมีค่าความสอดคล้องของเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้

2.2.5 นำแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วดำเนินการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยผู้วิจัยได้เลือกแบบทดลองแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อน – สอบหลัง (One Group Pretest – Posttest Design) ดังตารางที่ 1 (พิสนุ พองศรี, 2558: 128) เขียนเป็นสัญลักษณ์ดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

Pre – test		Treatment		Post – test
O ₁		X		O ₂
โดย	O ₁	หมายถึง	ทดสอบก่อนทำกิจกรรม	
	X	หมายถึง	การทดลองใช้การจัดกิจกรรมประกอบอาหาร	
	O ₂	หมายถึง	ทดสอบหลังจัดกิจกรรม	

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินแผนการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร และแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

4.2 ผู้วิจัยนำแผนการจัดประเมินการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร และแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

4.3 ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินแผนการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร และแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยกรอกข้อมูลลงในแบบประเมินความเหมาะสม และแบบประเมิน IOC

4.4 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นผ่านการทำระดับคุณภาพแล้วนำไปใช้เก็บข้อมูลก่อนทดลองใช้กิจกรรมประกอบอาหาร

4.5 เมื่อดำเนินการทดลองครบ 6 สัปดาห์ ผู้วิจัยนำแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณฉบับเดียวกับก่อนการทดลองไปประเมินความสามารถหลังทดลองผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

4.6 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้กิจกรรมประกอบอาหารโดยเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน ได้แก่ วันพุธ และวันศุกร์ วันละ 30 นาที ในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เวลา 09.00 น. – 09.30 น. ช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์

4.7 นำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมมาวาส ก่อนการทดลองและหลังการทดลองไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่า t-test

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवास โดยใช้กิจกรรมประกอบอาหารได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพกิจกรรมประกอบอาหาร และแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवास

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของกิจกรรมประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและประสิทธิภาพของกิจกรรมประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ E_1 E_2

จำนวนแบบฝึก	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	จำนวนนักเรียน	ประสิทธิภาพของกิจกรรมประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
3 ชุด	30	25.62	0.86	29	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) 85.40
3 ชุด	30	27.59	0.78	29	ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) 91.95

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนกิจกรรมประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีค่าเท่ากับ 25.62 คิดเป็นร้อยละ 85.40 และค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดกิจกรรมด้วยแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเท่ากับ 27.59 คิดเป็นร้อยละ 91.95 ประสิทธิภาพของกิจกรรมประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จากการทำแบบประเมินหลังการจัดกิจกรรมด้วยแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดเป็นร้อยละ 85.40 และมีคะแนนจากการทำแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 91.95 ดังนั้นแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवास จึงมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.40 /91.95

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 ก่อนการจัดกิจกรรมและหลังการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร

การประเมิน	จำนวนนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	df	ค่า t
ก่อนการจัดกิจกรรม	29	12.45	1.59	28	-45.61*
หลังการจัดกิจกรรม	29	27.59	0.78		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดกิจกรรมประกอบอาหารสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สรุปผลและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถสรุปผลและอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवास พบว่า กิจกรรมประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवासมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.40 /91.95 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 80/80 ตามที่กำหนด ผลประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1) ซึ่งได้จากการทำแบบทดสอบย่อย หลังจากการได้รับการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร ในแผนนั้น ๆ เสร็จสิ้นครบทั้ง 12 กิจกรรม เมื่อรวมคะแนนการประเมินจากแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ได้นำมาหาค่าเฉลี่ย และคิดเป็นร้อยละ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 85.40 แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมประกอบอาหารที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ (E1) ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมประกอบอาหาร เป็นกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากหลักสูตร และตำราที่ผู้วิจัยได้สืบค้นหาข้อมูลมา ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดกิจกรรมประกอบอาหารที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมกับวัย และพัฒนาการของนักเรียน กิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกการคิด การวางแผน การจดจำ การจำแนก และการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ ผ่านการได้ลงมือทำด้วยตนเองจนสามารถประสบความสำเร็จได้ โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมไม่ซับซ้อน สามารถเข้าใจได้ง่าย จดจำได้ง่าย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการเตรียมการ ขั้นสาธิต และขั้นปฏิบัติการ และให้เด็กได้สังเกตโดยครูใช้คำถามกระตุ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของอาหาร ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม อยู่ในช่วงความสนใจของนักเรียน และการประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ดารารัตน์ อุทัยพยัคฆ์ (2563: 40-41) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์การประกอบอาหาร เป็นการจัดกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมทักษะการคิด เนื่องจากเด็กได้รับประสบการณ์ตรงที่เป็นรูปธรรมผ่านขั้นตอนและกระบวนการประกอบอาหารประเภทต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับพัฒนาการเด็ก เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ เกิดความคิดรวบยอดและพัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ อย่างสมดุลจากการได้ลงมือปฏิบัติจริงโดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าในการเรียนรู้จนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองการจัดประสบการณ์การประกอบอาหารเป็นกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ อีกทั้งยังปลูกฝังเด็กให้เด็กมีพฤติกรรมทางด้านสุขภาพ สุขอนามัย และโภชนาการที่ดีกิจกรรมที่จัดให้กับเด็กปฐมวัย จุดประสงค์สำคัญไม่ได้มีขึ้นเพื่อผลของงาน คือ อาหารที่ทำเสร็จแต่จัดขึ้นเพื่อให้เด็กได้เกิดความสุข สนุกสนาน ได้รับความสนใจในการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เน้นกระบวนการระหว่างการทำกิจกรรมเป็นสำคัญเน้นให้เด็กเกิดประสบการณ์การเรียนรู้จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ไม่ว่าจะเป็น หู จมูก ลิ้น และกายสัมผัส ให้เด็กได้สังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ นอกจากนั้นยังปลูกฝังให้เด็กมีสุขนิสัยที่ดี มีมารยาทที่ดีในการรับประทานอาหาร การประหยัด ความสะดวก รวมถึงการสร้างนิสัยรักการทำงาน ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ฝึกการสังเกตความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และที่สำคัญฝึกการติดตามขั้นตอนต่าง ๆ และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตั้งแต่เริ่มต้นจนเกิดเป็นผลงาน ส่วนผลประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2) ซึ่งได้จากการทำแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังจากการได้รับการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร ครบทั้ง 3 ชุด โดยได้นำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย และคิดเป็นร้อยละมีค่าเท่ากับ 91.95 แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมประกอบอาหาร ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ (E2) ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 ทั้งนี้เนื่องจากเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แบบประเมินสามารถใช้ประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้จริง สะดวกในการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนในช่วงการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่มีองค์ประกอบคือแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของเด็กในด้านทักษะการวิเคราะห์ ด้านทักษะการสังเคราะห์ และด้านทักษะการโยงความสัมพันธ์ เป็นชุดประเมินที่มีภาษา รูป ลักษณะที่เข้าใจได้ง่าย ภาพมีความชัดเจน เกิดความสนุกสนานในการทำและแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาผลการศึกษา

ประสิทธิภาพของกิจกรรมประกอบอาหารของนักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवास ซึ่งมีค่าเท่ากับ 85.40/91.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 จะเห็นได้ว่าผลการศึกษาในประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุจริย์ บุณศิริ (2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการประกอบอาหาร เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.51/ 85.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารยา ระศรี (2558: 49) ได้ศึกษาผลการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านทักษะการคิดอนุบาลปีที่ 2 โดยเกมการศึกษาตามแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมอง ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า แผนการจัดประสบการณ์การเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านทักษะการคิดชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยเกมการศึกษา ตามแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมอง (Brain - based Learning) มีประสิทธิภาพ 86.00 / 88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवास ก่อนและหลังโดยใช้กิจกรรมประกอบอาหาร พบว่า นักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 โรงเรียนวัดเวตวันธรรมवास หลังได้รับการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เป็นเพราะอาจเนื่องมาจากการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนได้รับการจัดกิจกรรม นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.45 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.59 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนชั้นอนุบาล 3/1 ขาดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียนไม่สามารถคิด และสรุปเป็นคำตอบของการทำกิจกรรมได้ นักเรียนไม่สามารถหาแนวทางในการนำไปใช้โดยใช้เหตุ และผล ประกอบการตัดสินใจได้ นักเรียนยึดความรู้สึกละอารมณ์ของตนเองเป็นหลักในการตอบคำถาม ทำให้นักเรียนไม่สามารถทำแบบประเมินได้ถูกต้อง จึงทำให้คะแนนจากการทำแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมมีคะแนนต่ำ และจากการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังได้รับการจัดกิจกรรม นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.78 ซึ่งจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์หลังการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร พบว่าสูงกว่าก่อนการได้รับการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณครบ 12 กิจกรรม ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ฝึกทักษะในการ คิด การจำแนก การรับฟังเหตุผลมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุติพร สงวนศรี (2562: 65) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาศักยภาพการคิดของเด็กปฐมวัยด้วยชุดคู่มือบูรณาการองค์ความรู้ พบว่าการเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ของเด็กนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์ โดยใช้ชุดคู่มือบูรณาการองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกันโดยความสามารถคิดวิเคราะห์ของเด็กนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 หลังได้รับการจัดประสบการณ์โดยชุดคู่มือบูรณาการองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรวิภา สรรพกิจงาน (2564: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยระหว่างการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือภาพปริศนา ชุด หนูดีรักผลไม้กับการจัดประสบการณ์แบบปกติ พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยระหว่างการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือภาพปริศนาชุด หนูดีรักผลไม้ กับการจัดประสบการณ์แบบปกติ พบว่า กลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือภาพปริศนา ชุด หนูดีรักผลไม้ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 26.19 และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติ เท่ากับ 22.76 หมายความว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐณานันทรราช (2563: 100) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ

ไฮสโคปด้วยกิจกรรมเกมการศึกษา พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบไฮสโคปด้วยกิจกรรมเกมการศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนทักษะการคิดพื้นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ช่วงเวลาที่ใช้ในการทดลองการจัดกิจกรรมอาจจะปรับใช้ในช่วงกิจกรรมอื่น เช่น กิจกรรมเล่นตามมุม โดยใช้กิจกรรมเล่นบทบาทสมมติเป็นพ่อครัวแม่ครัวในการประกอบอาหารแต่มีลำดับขั้นตอนในการสอนเหมือนกับแผนการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร
2. ครูผู้สอนที่นำแผนการจัดกิจกรรมประกอบอาหารไปใช้ ควรศึกษาแผนการจัดกิจกรรมให้มีความเข้าใจ และจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนของนักเรียน และควรมีการปรับนวัตกรรมให้เข้ากับบริบทของนักเรียน โรงเรียน และสถานการณ์ในปัจจุบัน
3. ควรศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับ การแพ้อาหารของนักเรียนในห้องเรียนโดยละเอียดเพื่อความปลอดภัยของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการศึกษาลำดับขั้นตอนการประกอบอาหารอย่างละเอียดโดยให้ขั้นตอนไม่ซับซ้อนเข้าใจได้ง่าย และใช้เวลานานจนเกินไป
2. ควรศึกษากิจกรรมประกอบอาหารให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการของนักเรียนใน แต่ละช่วงวัย
3. ควรทำการบูรณาการกิจกรรมประกอบอาหารกับทักษะอื่น ๆ ของเด็กปฐมวัย เช่น การจัดกิจกรรมประกอบอาหารพัฒนาทางด้านภาษา พัฒนาความสามารถทางคณิตศาสตร์ หรือความสามารถทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กรวิภา สรรพกิจจานง. (2564). การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยระหว่างการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือภาพปริศนา ชุดหนูดีรักผลไม้กับการจัดประสบการณ์แบบปกติ. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 5(2). 3-4.
- จารุวรรณ คงทวี. (2561). *การคิดวิจารณ์ของเด็กรู้จักปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเลอะสีด้วยนิ้วมือ*. (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชลัสพร สงวนศรี. (2562). ได้ทำการศึกษาการพัฒนาศักยภาพการคิดของเด็กปฐมวัยด้วยชุดคู่มือบูรณาการองค์ความรู้. *วารสารละคริมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี*, 3(2), 38-42.
- ณัฐญา นันทราช. (2563). *การพัฒนาทักษะการคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบไฮสโคปด้วยกิจกรรมเกมการศึกษา* (รายงานการวิจัยในชั้นเรียน). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ดาร์รัตน์ อุทัยพยัคฆ์. (2563). ประโยชน์ของการประกอบอาหารในเด็กปฐมวัย. สืบค้นเมื่อ 27 สิงหาคม 2565, จาก http://daratim54.blogspot.com/2012/04/blog-post_08.html.
- ตฤณ หงส์สี. (2562). การส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของเด็กปฐมวัยโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสืบสอบ. *วารสารครุศาสตร์*, 47(2), 243-244.

- นุจรีย์ บุณณิล. (2563). การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการประกอบอาหาร เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของเด็กปฐมวัย. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 3(7), 38-53.
- ปานอาภา วิชะรังสรรค์, นฤมล เนียมหอม, ธิติกัญจน์ ฐิติโสภณศักดิ์ และ สุพันธ์วิทย์ ไวยรูป. (2566). การพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/2 โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ โดยใช้วิธีทัศน์เพื่อการสอนทางไกล *วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา*, 7(1), 14-22.
- ปิยมาศ พลพอม, นูรไอนี เจมะ และธีรรัตน์ ศรีวิรัตน์. (2559). ผลการจัดกิจกรรมสืบสานจากธรรมชาติเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย. ในการประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติและนานาชาติ การนำเสนอผลงานวิจัยของนักศึกษา สาขาการศึกษา ระดับปริญญาตรี ครั้งที่ 8. (หน้า 2026-2027). หาดใหญ่: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- พัชรี ผลโยธิน. (2561). ได้ทำการศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของเด็กปฐมวัยโดยใช้การไตร่ตรองการสอนและสารนิทัศน์. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 20(1), 26-27.
- พิสนุ พองศรี. (2558). วิจัยชั้นเรียน: *หลักการและเทคโนโลยีปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธการพิมพ์.
- รัตนา ใจเร็ว, ศรีวิภา เงินดี และสิริณิ บรรจง. (2564). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมเรียนปนเล่นและแบบประเมินทักษะการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนอนุบาล 2/2 โรงเรียนพญาไท. *รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ การนำเสนอผลงานวิจัยของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ครั้งที่ 3* (1463-1464). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อัศรพล ไชยโชค. (2563). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยการจัดกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์นอกห้องเรียน ประกอบผังกราฟิกสำหรับเด็กปฐมวัย. *วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต*, 14(1), 16-17.
- อารยา ระศร. (2558). ผลการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านทักษะการคิดอนุบาลปีที่ 2 โดยเกมการศึกษาตามแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมอง. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 3(8), 145-146.
- Dewey, John (1910). *How we think*. Boston: D. C. Heath and Company.